

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת-מבאה של פסקה קודמת O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	---

חולין-הכל שוחטין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אלא דאיטמי בשרץ.						!					
ואי בעית אימא: לעולם דאיטמי במת, וכגון שבדק קרומית של קנה ושחט בה						!					
בכל שוחטים: בין בצור, בין בזכוכית, בין בקרומית של קנה.	דתניא					!					
הכי קתני: הכל שוחטין ואפילו כותי	אביי:					!					
במה דברים אמורים - כשישראל עומד על גביו, אבל יוצא ונכנס - לא ישחוט, ואם שחט - חותך כזית בשר ונותן לו, אכלו - מותר לאכול משחיטתו, לא אכלו - אסור לאכול משחיטתו						!					
חזן מחרש שוטה וקטן דאפילו דיעבד נמי לא, שמא ישחו, שמא ידרסו, ושמא יחלידו.						!					
וכולן ששחטו אהייא?						ז					
אילימא אחרש שוטה וקטן						!					
עלה קאי, ואם שחטו מבעי ליה						ז					
אלא אכותי						!					
הא אמרת: כשישראל עומד על גביו שחט אפילו לכתחלה						ז					
קשיא.											
ויוצא ונכנס לכתחלה לא?	רבא:					ז					
המניח עובד כוכבים בחנותו וישראל יוצא ונכנס - מותר	והתנן:					ז					
התם מי קתני מניח? המניח קתני, דיעבד.						!					
אלא מהכא: אין השומר צריך להיות יושב ומשמר, אלא אע"פ שיוצא ונכנס - מותר						ז					
הכי קתני: הכל שוחטין ואפי' כותי	אלא אמר רבא:					!					
בד"א - כשישראל יוצא ונכנס, אבל בא ומצאו ששחט - חותך כזית בשר ונותן לו, אכלו - מותר לאכול משחיטתו, לא אכלו - אסור לאכול משחיטתו						!					
חזן מחרש שוטה וקטן דאפילו דיעבד נמי לא, שמא ישחו, ושמא ידרסו, ושמא יחלידו.						!					
וכולן ששחטו אהייא?						ז					
אילימא אחרש שוטה וקטן						!					
עלה קאי, ואם שחטו מבעי ליה						ז					
אלא אכותי						!					
הא אמרת: אפילו יוצא ונכנס שחט לכתחלה						ז					
קשיא.											
הכי קתני: הכל שוחטין ואפילו ישראל מומר.	רב אשי:					!					
מומר למאי?						^					
לאכול נבילות לתיאבון						!					
ישראל מומר אוכל נבילות לתיאבון, בודק סכין ונותן לו ומותר לאכול משחיטתו	וכדרכא, דאמר רבא:					!					
אבל לא בדק ונתן לו - לא ישחוט, ואם שחט - בודק סכינו אחריו, נמצאת סכינו יפה - מותר לאכול משחיטתו, ואם לאו - אסור לאכול משחיטתו	[רב אשי]					!					

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

חולין-הכל שוחטין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
חוץ מחרש שוטה וקטן דאפילו דיעבד נמי לא, שמא ישוהו, שמא ידרסו, ושמא יחלידו.	[רב אשי]								■ !	◇	ג.
וכולן ששחטו אהייא?									⚡	◇	ג.
אילימא אחרש שוטה וקטן									!		ג.
עלה קאי, ואם שחטו מיבעי ליה									⚡		ג.
אלא אישראל מומר									!	◇	ג.
אי דבדק סכין ונותן לו הא אמרת: שוחט לכתחלה									⚡		ג.
אלא דלא בדק									!	◇	ג.
אי דאיתיה לסכין ליבדקיה השתא ואי דליתיה לסכין, כי אחרים רואין אותו מאי הוי? דלמא בסכין פגומה שחט									⚡	◇	ג.
קשיא.									■	◇	ג.
הכי קתני: הכל שוחטין - הכל מומחין שוחטין, מומחין ואע"פ שאין מוחזקין	רבינא:								♣ ■ !	◇	ג.
בד"א - שיודעין בו שיודע לומר הלכות שחיטה, אבל אין יודעין בו שיודע לומר הלכות שחיטה - לא ישחוט ואם שחט, בודקין אותו אם יודע לומר הלכות שחיטה - מותר לאכול משחיטתו, ואם לאו - אסור לאכול משחיטתו									■ !	◇	ג.
חוץ מחרש שוטה וקטן דאפילו דיעבד נמי לא, שמא ישוהו, שמא ידרסו, ושמא יחלידו.									■ !	◇	ג.
וכולן ששחטו אהייא?									⚡	◇	ג.
אילימא אחרש שוטה וקטן									!		ג.
עלה קאי, ואם שחטו מבעי ליה									⚡		ג.
אלא אשאין מומחין									!	◇	ג.
בבודקין אותו סגי									⚡	◇	ג.
דליתיה לקמן דליבדקיה.									!	◇	ג.
הכי קתני: הכל שוחטין - הכל מוחזקין שוחטין, מוחזקין ואע"פ שאין מומחין	ואיכא דאמרי: רבינא:								♣ ■ !	◇	ג.
בד"א - ששחטו לפנינו ב' וג' פעמים ולא נתעלה, אבל לא שחט לפנינו ב' וג' פעמים - לא ישחוט שמא יתעלה, ואם שחט ואמר ברי לי שלא נתעלפתי - שחיטתו כשרה									■ !	◇	ג.
חוץ מחרש שוטה וקטן דאפילו דיעבד נמי לא, שמא ישוהו, שמא ידרסו, ושמא יחלידו									■ !	◇	ג.
וכולן ששחטו אהייא?									⚡	◇	ג.
אילימא אחרש שוטה וקטן									!		ג.
עלה קאי, ואם שחטו מיבעי ליה									⚡		ג.
אלא אשאין מוחזקין									!	◇	ג.
והאמרת: בכרי לי סגי									⚡		ג.
דליתיה קמן דלישייליה.									!	◇	ג.
רבינא ורבה בר עולא כאביי ורבה ורב אשי לא אמרי, משום דקשיא להו וכולן.									■	◇	ג.
כולהו כרבה בר עולא לא אמר									■	◇	ג.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-החזרה O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	---

חולין-הכל שוחטין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
להך לישנא דאמרת הכא עיקר, אדרבה, התם עיקר, דבקדשים קאי								■				◇
להך לישנא דאמרת התם עיקר, והכא אידי דתנא טמא בחולין תנא נמי טמא במוקדשין, טמא בחולין גופיה לא איצטריכא ליה, חולין שנעשו על טהרת קדש לאו כקדש דמו.								■				◇
כולהו כרבינא לא אמרי									■			◇
להך לישנא דאמר מומחין אין, שאין מומחין לא, רוב מצויין אצל שחיטה מומחין הן								■				◇
להך לישנא דאמר מוחזקין אין, שאין מוחזקין לא, לעלופי לא חיישינן.								■				◇
רבא לא אמר כאביי, כי קושייה.									■			◇
אביי לא אמר כרבא, התם לא נגע, הכא נגע.									■			◇
רב אשי לא אמר כתריויהו, קסבר: כותים גרי אריות הן.									■			◇
אביי לא אמר כרב אשי, לא סבירא ליה הא דרבא.									■			◇
אלא רבא מאי טעמא לא אמר כשמעתי?								⚡				◇
לדבריו דאביי קאמר, וליה לא סבירא ליה.	[רבא]							!				◇
שחיטת כותי מותרת, במה דברים אמורים - כשישראל עומד על גביו, אבל בא ומצאו ששחט - חותך כזית ונותן לו, ואכלו - מותר לאכול משחיטתו, ואם לאו - אסור לאכול משחיטתו	תנו רבנן:										■	◇
כיוצא בו, מצא בידו דקוריא של צפרים, קוטע ראשו של אחד מהן ונותן לו, אכלו - מותר לאכול משחיטתו, ואם לאו - אסור לאכול משחיטתו.											■	◇